

gebracht had, een papier gevonden was, hetwelk liet vermoeden dat er onder hen een „maitre d'hotel” van den sénateur Lucien Bonaparte zou kunnen zijn. Dadelijk vroeg hij aan Marcandier nauwkeurige inlichtingen en daaruit bleek hem al spoedig, dat er tien personen aan land gekomen waren en dat een der beide niet aangehouden en gekleed was in een zwarte jas, blauwe broek, wit vest en ronden hoed met „cheveux à la Titus”, vijf voet en twee duim lang en van een zwak voorkomen. De Marivault gaf dadelijk aan alle politieautoriteiten en gendarmerie-commandanten last deze personen aan te houden.

Het vaartuig, de Wilhelmina genaamd, dat hen aan land gezet had, had te vergeefs getracht weer zee te kiezen en was door het ruwe stormachtige weder de Maas ingedreven en zonder ergens aangehouden of onderzocht te zijn in Dordrecht binnen gekomen. Twee passagiers, die geweigerd hadden om zich met het kleine bootje bij het ongunstige weer aan land te begeven, namen te Dordrecht hun intrek in een hotel. De bemanning bestond uit den kapitein Jan Vlieland, gezegd Hollander, van Rotterdam, Johan Letzer of Litser, van Zeeland en de Griek Constantino Variotto. Hollander, een conscrit réfractaire, was, terwijl hij zich al in 1811 onder toezicht der haute police bevond, naar Engeland ontkomen. Het schip lag te Dordrecht in de nabijheid der herberg „de Gouden Leeuw”; met behulp van den waard in die herberg en van den „débitant de tabac” De Vos, van Rijswijk, slaagde Hollander er in zijn vaartuig voor f 200 aan de gebroeders Van Helmont te verkoopen; hij had zich reeds een nieuw vaartuig aangeschaft, waarvoor hij onder den naam van kapitein Wullaart met hulp van den facteur bij de douane Daniël de Bloot van deze een permis had weten te bekomen om naar Zierikzee en Amsterdam te gaan, toen juist bijtijds de politie ingreep en hij met zijn bemanning gearresteerd en naar Rotterdam opgezonden werd. De beide passagiers waren namelijk naar Rotterdam doorgereisd, waar zij bij Crab in de Maréchal de Turenne op de Zuidblaak logeerden. Het waren de heeren Bressort van Parijs en Dessarme van Duinkerken, die door de agenten van het „alien office” gedwongen waren zich op de Wilhelmina